

(ترجمه)

اعلامیه مطبوعاتی

قطعهنامه یک چشم شورای امنیت مهلتی بیش نبوده؛ درحالی که نسل کشی ادامه دارد!

روز دوشنبه، شورای امنیت سازمان ملل قطعهنامه‌ای را تصویب کرد که در آن خواستار "آتش‌بس فوری" در غزه شد. این قطعهنامه که با حمایت 14 عضو تصویب شد، با ممانعت آمریکا مواجه شد و آمریکا "آتش‌بس فوری در جریان ماه رمضان" را در صورتی مورد پذیرش خواند که منجر به آتش‌بس دائمی شود. هم‌چنان آمریکا خواستار "آزادی فوری و بدون قید و شرط همهٔ گروگان‌ها" شد و علاوه بر این، خواستار توقف تمام حملات علیه غیرنظامیان و "تمام اقدامات تروریستی" شد و حامیان این پروژه، نگرانی عمیق خود را در مورد "وضعیت فاجعه‌بار انسانی در نوار غزه" ابراز داشتند.

به این ترتیب، پس از گذشت 170 روز از جنگ ویران‌گر توسط رژیم یهود و نابودی کشتزارها، دام‌ها و تخریب خانه‌ها بالای ساکنین آن با حمایت آمریکا و پوشش کامل آن از رژیم یهود با پول و سلاح و مشارکت کامل در تمام جنایات رژیم یهود، شورای امنیت نجس با یک تصمیم ناقص جلوه‌گر شد؛ اما این تصمیم پوشندهٔ شکستش نبوده و فلج‌بودنش را پنهان نمی‌کند. این شورا، هم‌چو گران و لالان در برابر زشتی کشتار و محاصرهٔ گرسنگی سکوت کرده و با این تصمیم خود ثابت کرد که ابزاری بیش نبوده و سخن‌گویی امریکاست که در برابر منافع آن گنگ می‌شود.

این تصمیم به عنوان فراخوانی برای آتش‌بس در "ماه رمضان" به میان آمد؛ درحالی که از ماه رمضان بیش از نیم آن گذشته و یک روز هم کشتار متوقف نشده است! در حقیقت، این تصمیم هرچند به توقف فوری تصریح می‌کند؛ اما به توقف دائمی تصریح نمی‌کند، بلکه به "به توقف دائمی منتهی شود" تصریح دارد؛ گویا درخواستی برای مهلت است نه چیزی بیشتر. این تصمیم با صیغهٔ عام به میان آمده و مجرم را مجرم نخوانده و برای توقف جنایات تصمیمی نمی‌گیرد. سکوت آمریکا در برابر این تصمیم که یک چیز غیرعادی است، این را می‌رساند که این تصمیم نتایج خوبی را به همراه نخواهد داشت و آنچه جان کربی، سخنگوی کاخ سفید اعلام کرد که «خودداری از رأی دادن (در برابر این تصمیم)، نشان‌دهنده تغییر موضع آمریکا نیست» واقعیت دارد؛ زیرا آمریکا همواره از رژیم جنایت‌کار یهود و جنایاتش تاکنون حمایت و نظارت کرده و آتش‌بس‌ها جز پاشیدن خاکستر در چشمان چیزی بیش نیست.

شورای امنیت با تاریخ سیاه خود هرگز جز ابزاری برای آمریکا و قدرت‌های استعمارگر برای مدیریت منافع، جنگ‌ها و شرارت‌های آن‌ها چیزی بیش نبوده و هیچ خیر و خوبی در آن نیست و امید فراهم شدن امنیت از آن نمی‌رود. جز فرد غافل کسی قصد آن را نمی‌کند و جز متوهم کسی به آن امید ندارد. تصامیم آن به جز آنچه تأمین‌کننده منفعت امریکایی‌هاست، پوچ و بی‌ارزش بوده، به ویژه آنچه از آن تصامیم به رژیم یهود تعلق می‌گیرد و از جمله این تصمیم اخیر؛ چنان‌که جان کربی در پاسخ به سوالی دربارهٔ آن تصمیم گفت که آن الزام‌آور نیست. اما رؤسای رژیم یهود طبق عادت‌شان در بی‌شرمی و بی‌حیایی، خشم و غضب‌شان را در برابر این تصمیم بروز دادند و بازدید هیئت‌شان از واشنگتن را به دلیل این‌که از جنایات خود حتی به طور موقت دست نمی‌کشند، کنسل نمودند.

اگر ذلت و بزدلی و بی‌تفاوتی شرم‌آور حکام مسلمانان و دسیسه‌سازی شان نمی‌بود، توقف ریختن خون مسلمانان یک تصمیم "غیر الزام‌آور" نمی‌بود که بعد از ماه‌ها نسل‌کشی در شورای امنیت مطرح شود. غزه با تصمیمی از سوی شورای امنیت یاری نمی‌شود، بلکه با یک تصمیم فوری از سوی امت و نیروهای توانمندش با برکناری حکام بزدل و اقامه خلافت و سپس تحریک ارتش‌ها برای ریشه‌کن‌سازی این رژیم جنایت‌کار یاری و فریادرسی خواهد شد.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ [شوری: 39]

ترجمه: (مؤمنان) کسانی‌اند که اگر ستمی بدیشان رسد، یکدیگر را یاری می‌دهند (وزیر بار ظلم نمی‌روند).

نمبر صدور: ن/ص-11/1135

16 رمضان 1445 هـ.ق.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-سرزمین مبارک (فلسطین)

مترجم: محمد مزمل